

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Pelle Voigt, at jeg har aldrig på noget tidspunkt sagt nej til at drøfte problemer, som repræsentanter for de civile værnepligtige har villet drøfte, og det gælder fortsat. Men når jeg ikke kan sige ja til hr. Pelle Voigts spørgsmål, om jeg vil forhandle med de civile værnepligtiges repræsentanter, er det, fordi hr. Pelle Voigt lægger i det, at der skal nås et resultat, som hr. Pelle Voigt vil have det, nemlig at man reducerer kroneforskellen mellem vederlaget til de civile værnepligtige og til de militære værnepligtige, og den binding for en drøftelse kan jeg naturligvis ikke acceptere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om det dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Pelle Voigt, blive foretaget i mødet tirsdag den 20. april.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en totalforsvarskommission.

[Af Bilgrav-Nielsen (RV) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 48. Fremsat 10/3 82).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):**

Det radikale venstre har begrundet sit forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en totalforsvarskommission med, at der »er et stærkt stigende behov for at få forbedret grundlaget for beslutninger vedrørende totalforsvaret – dets enkelte dele og dets helhed.«

Jeg kan sådan set godt forstå denne begrundelse, når jeg ser på de sider af totalforsvaret, som jeg selv er ansvarlig for, nemlig civilforsvaret og det civile beredskab. På disse områder har jeg sat et planlægningsarbejde i gang for at få konkrete forslag til, hvordan vi kan rette op på de svagheder i bered-

skabet, som der er redegjort for i de to memoranda fra civilforsvarsstyrelsen, som der er henvist til i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Men selve beslutningsforslaget og dets konklusion, at der bør nedsættes en totalforsvarskommission, kan jeg ikke støtte, og jeg skal på regeringens vegne anbefale, at man i folketinget stemmer imod det.

Begrebet totalforsvar er et fællesudtryk for den samlede og koordinerede indsats af samfundets militære og civile ressourcer med det formål at bevare landets suverænitet, forebygge mulige trusler, yde den størst mulige modstand mod angreb, beskytte liv og ejendom og opretholde et organiseret samfund.

Totalforsvaret, som vi kender det, omfatter fire elementer: det militære forsvar, civilforsvaret, politiet og det civile beredskab; men det er klart, at på sin vis kan man udmærket sige, at i totalforsvaret indgår betydelig mere. Der indgår den samlede danske indsats, internationalt, europæisk og på anden måde, for at bedre verden, for at sikre fred og afspænding, men totalforsvarsbegrebet i mere begrænset forstand består altså i, at der sker en politisk og administrativ koordination af indsats og planlægning for disse fire elementers vedkommende.

Når jeg ud fra denne opfattelse af totalforsvarsbegrebet ser på det radikale venstres beslutningsforslag, er det iøjnefaldende, at forslaget, som det klart fremgår af bemærkningerne til det, er stærkt orienteret mod et af de fire områder, nemlig det militære forsvar. Det siges i bemærkningerne, at der på grundlag af en analyse af nogle nærmere angivne forudsætninger ønskes »foretaget en vurdering af forskellige alternative forsvarsmodeller. F.eks. bør følgende modeller vurderes både enkeltvis og i kombinationer:

Eksistensforsvar, folkeforsvar (militis) og ikke-voldsforsvar.«

Det er forsvarsmodeller, altså modeller vedrørende det militære forsvar, der her tales om, og ikke totalforsvarsmodeller.

Bag forslaget ligger naturligvis det radikale venstres skepsis over for forsvaret. Det er en holdning, som partiet er i sin gode ret til at have og til at argumentere for. Jeg vil heroverfor henvisse til regeringens erklærede sikkerhedspolitiske målsætning, sådan som den er kommet til udtryk f.eks. i bemærkningerne